

30 let od úmrtí prof. JUDr. Bohumila Kučery, DrSc. (1910 – 1979)

Právní historik prof. JUDr. Bohumil Kučera se narodil v jižních Čechách v roce 1910. Vyrůstal ve skromných poměrech v početné rodině. Po středoškolských studiích odešel do Prahy, kde vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Poté působil v advokátní praxi v Čáslavi a v Kutné Hoře.

Období německé okupace patřilo k nejtragičtějším v jeho životě. Byl zatčen gestapem, odsouzen fašistickým soudem a nastoupil strastiplnou pouť nacistickými věznicemi a koncentračními tábory. Přežil, vydržel, ale za cenu podlomeného zdraví.

Po osvobození se Bohumil Kučera plně zapojil do práce. Krátkou dobu zastával politické funkce ve Středočeském kraji a poté byl vyslán do funkce jednoho z ředitelů národního podniku Svit ve Zlíně (tehdy Gottwaldově) s úkolem přispět k zajištění obnovy výroby.

V roce 1953 po překonání zdravotní krize přešel do funkce ředitele Krajského muzea v Gottwaldově a začal zpracovávat oblastní dějiny dělnického hnutí. Tím se dostal k počátkům vědecké práce. Odtud pak vedla jeho životní cesta na Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně do Brna, kde působil prakticky až do své smrti, i když v roce 1976 odešel do důchodu.

Na brněnské univerzitě vykonával řadu funkcí. Byl dlouhou dobu prorektorem Univerzity, byl proděkanem a děkanem právnické fakulty (1971 – 1973). Pracoval na přírodovědecké fakultě a po obnovení právnické fakulty přešel na ní, kde se věnoval dějinám dělnického hnutí a československým dějinám státu a práva. Zde se také v roce 1970 stal profesorem obecné právní historie.

Kromě vědeckopedagogické činnosti na právnické fakultě, za níž byl několikrát hodnocen jako vzorný pracovník a v roce 1971 obdržel čestné uznání ministerstva školství, byl členem kolegia věd a státu a práva ČSAV, členem státní komise pro obhajobu vědeckých kandidátských a doktorských prací z obecných dějin státu a práva a členem redakčních rad časopisu Právník, revue Universitas a Právněhistorických studií.

V Opera Universitatis Purkynianae vydal prof. B. Kučera monografii s názvem „Dělnická vláda v Sasku v roce 1923“ (Brno 1970). Byl též autorem a spoluautorem řady studií a článků publikovaných v nejrůznějších časopisech a sbornících. Podílel se na tvorbě několika studijních pomůcek. Vyvrcholením jeho vědecké práce byla kniha „Španělsko lidové fronty – nový typ státu“, kterou obhájil jako doktorskou disertaci.

Jeho těžká nemoc mu však postupně zkracovala jeho plodný život, který se ukončil 1. května 1979. V tomto roce tedy uplynulo třicet let, kdy se s ním právnická veřejnost v zármutku rozloučila.